

- subsidiair, onderdeel B, punt 12, en onderdeel C, punt 2, van notitie nr. 19 bij beschikking [97/322/EG] van de Commissie van 23 april 1997 krachtens artikel 241 EG onwettig en niet-toepasselijk te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep betreft de deelneming van een risicokapitaalfonds in een onderneming (Sys S.p.A) zodat laatstgenoemde een investering kan doen in een krachtens doelstelling 2 in aanmerking komend gebied. Met dit beroep vraagt de vennootschap Investire Partecipazioni S.p.A het Gerecht om nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 11 augustus 2005, ref. 08405, betreffende het definitieve standpunt over de financiële correctie van de Commissie in de zin van artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88⁽¹⁾ met betrekking tot maatregel 1.5 van het DOCUP Piemonte Obiettivo 2 (1997-1999) — Risicokapitaalfonds wegens een investering in de vennootschap Sys S.p.A — en van het aanvullend besluit van 23 augustus 2005, ref. 08720. Uit deze twee besluiten zou volgen dat de niet-subsidieerbare communautaire bijdrage gelijk is aan 542 277,60 EUR, hetgeen overeenkomt met het communautaire aandeel van de deelneming van het risicokapitaalfonds in de onderneming Sys.

Tot staving van haar vorderingen voert verzoekster aan:

- in de eerste plaats berust de vaststelling van de betwiste besluiten door de Commissie op een kennelijk onjuiste beoordeling, zowel feitelijk als rechtens. De Commissie heeft de feiten betreffende de investering in de vennootschap Sys S.p.A. onjuist beoordeeld en heeft de relevante regeling onjuist toegepast, in het bijzonder notitie nr. 19, Subsidieerbaarheid van de uitgaven in het kader van de Structuurfondsen, „Financiële instrumentering: venture-kapitaalfondsen”, die bij de beschikking van de Commissie van 23 april 1997⁽²⁾ is gevoegd, en artikel 24 van verordening nr. 4253/88. In dit verband beklemtoont verzoekster dat de vennootschap Sys daadwerkelijk handelingen heeft verricht die geschikt zijn voor en zonder meer gericht zijn op de vorming van een in een gebied van doelstelling 2 operationeel netwerk;
- in de tweede plaats stelt verzoekster dat de Commissie bij de vaststelling van het bestreden besluit het beginsel van gezond financieel beheer heeft geschonden zoals dat in artikel 274 EG en in artikel 24 van verordening nr. 4253/88 is neergelegd;
- subsidiair, voorzover de uitlegging die de Commissie aan de relevante bepaling heeft gegeven juist moet worden geacht, stelt verzoekster dat de in deze procedure aan de orde zijnde besluiten in elk geval in strijd zijn met de algemene

beginselen van rechtszekerheid, de bescherming van gewetigd vertrouwen en de evenredigheid, met betrekking tot het gedrag en de standpunten die gedurende de fase van beheer van het Fondo Piemonte, hetzij door de Regione Piemonte hetzij door de gemeenschapsinstelling zijn ingenomen ten aanzien van de uitlegging van de bestreden bepaling.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden Structuurfondsen enerzijds en van die bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds (PB L 374 van 31.12.1988, blz. 1).

⁽²⁾ Beschikking 97/322/EG van de Commissie van 23 april 1997 tot wijziging van de beschikkingen houdende goedkeuring van communautaire bestekken, enige programmeringsdocumenten en communautaire initiatieven ten behoeve van Italië, (PB L 146 van 5.6.1997, blz. 11).

Beroep ingesteld op 21 november 2005 — Combescot tegen Commissie

(Zaak T-422/05)

(2006/C 22/40)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoeker: Philippe Combescot (Lecce, Italië) [vertegenwoordigers: A. Maritati en V. Messa, advocaten]

Verweerster: Europese Commissie

Conclusies van verzoeker

- nietig te verklaren het besluit van het TABG van 29 juli 2004 waarbij Philippe Combescot is tewerkgesteld in de zetel te Brussel na intrekking en vervanging van een soortgelijk besluit van 13 juni 2003;
- te erkennen dat Philippe Combescot daardoor immateriële schade, schade aan zijn gezondheid en schade aan zijn imago heeft geleden, met ernstige gevolgen voor zijn psychisch evenwicht;

- Combescot als schadevergoeding een bedrag van 150 000 EUR toe te kennen.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep wordt opgekomen tegen het besluit van het administratieve gezag van 29 juli 2004 waarbij verzoeker in de zetel van de Commissie is tewerkgesteld.

Ter ondersteuning van zijn vorderingen stelt verzoeker dat de bestreden handeling:

- onrechtmatig, ongerechtvaardigd en willekeurig is omdat daarbij geen rekening wordt gehouden met het feit dat op het tijdstip van de tewerkstelling de medische commissie reeds had vastgesteld dat hij tot 31 december 2004 arbeidsongeschikt was;
- de ambtenaar niet in staat stelt door te gaan met de door zijn behandelend arts voorgeschreven therapie;
- niet kan worden gerechtvaardigd door het belang van de dienst aangezien een ambtenaar met ziekteverlof met zijn werk kan voorzien in de behoeften van de dienst.

Verzoeker voegt daaraan toe dat het bestreden besluit het verlies van zijn rechten als ambtenaar in een derde land heeft meegebracht, aangezien zijn ziekte is ontstaan op een tijdstip waarop hij werkzaam was als adviseur in Guatemala.

Beroep ingesteld op 16 november 2005 — Italiaanse Republiek tegen Commissie

(Zaak T-424/05)

(2006/C 22/41)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekster: Italiaanse Republiek (vertegenwoordiger: Paolo Gentili, Avv. dello Stato)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

- nietigverklaring van de bestreden beschikking
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep van de Italiaanse Republiek betreft beschikking C(2005) 3302 van de Commissie van 6 september 2005.

Bij deze beschikking heeft de Commissie artikel 12 van decreto legge nr. 269/2003, omgezet in wet nr. 326/2003, onverenigbaar verklaard met de gemeenschappelijke markt.

Daarin wordt in wezen bepaald dat het percentage van de vervangende inkomstenbelasting die wordt geheven over de netto kapitaalinkomsten van verschillende soorten investeringsfondsen en van SICAV's (beleggingsmaatschappijen met variabel kapitaal), van 12,5 % tot 5 % wordt verlaagd wanneer de fondsen of SICAV's ten minste tweederde van de waarde van hun tijdens het kalenderjaar aangehouden activa gedurende meer dan een zesde van het totale aantal dagen waarop het fonds operationeel is, hebben belegd in beursgenoteerde kleine en middelgrote aandelenvennootschappen. Dergelijke fondsen of SICAV's worden als „gespecialiseerd”[-e investeringsinstrumenten] aangemerkt.

Volgens de Commissie gaat het om een selectieve maatregel die enerzijds kleine en middelgrote aandelenvennootschappen begunstigt ten opzichte van andere, doordat de investering van de fondsen daar naartoe worden gekanaliseerd, en anderzijds de gespecialiseerde fondsen of SICAV's begunstigt ten opzichte van niet-gespecialiseerde fondsen of SICAV's omdat het hun is toegestaan een hogere opbrengst aan de afzonderlijke participaties toe te kennen nu daarover een lagere vervangende belasting wordt geheven. Bovendien gaat het om een maatregel die geen verband houdt met het algemene belastingstelsel en die louter neerkomt op exploitatiesteun. Ten slotte geldt er geen afwijking op grond waarvan de maatregel ingevolge artikel 87, lid 3, sub c, EG zou kunnen worden gerechtvaardigd.

Volgens de Italiaanse regering is de beschikking vooral nietig wegens vormfouten, omdat de beslissing om een procedure op basis van artikel 88, lid 2, EG in te leiden is genomen zonder voorafgaande uitwisseling van standpunten tussen de Commissie en de Italiaanse overheid, zoals is bepaald bij verordening nr. 659/99 inzake „staatssteunprocedures” (eerste middel).

Voorts is er een motiveringsgebrek met betrekking tot de fundamentele kwestie die de Italiaanse regering gedurende de procedure aan de orde heeft gesteld: in de Italiaanse regeling (waarbij de richtlijnen inzake de regeling van de financiële markten zijn omgezet) hebben de gemeenschappelijke beleggingsfondsen en de SICAV's de vorm van een in aandelen onderverdeeld autonoom vermogen. Zij zijn dus geen ondernemingen in de zin van het gemeenschapsrecht. De Commissie heeft kennisgenomen van deze situatie doch heeft opgemerkt dat deze investeringsinstrumenten „in bepaalde gevallen” ondernemingen vormen; de Commissie heeft echter niet nader bepaald in welke gevallen en onder welke voorwaarden de fondsen en de SICAV's die hoedanigheid verkrijgen (tweede middel).

Met het derde middel wordt schending van artikel 87 EG aangevoerd, juist met het argument dat de fondsen en de SICAV's naar hun aard nooit als ondernemingen in de zin van het gemeenschapsrecht kunnen worden aangemerkt, aangezien zij enkel vormen van collectieve eigendom van effecten zijn. Zelfs al zou men deze als zodanig willen aanmerken, dan zou de vermeende steun niet selectief zijn, aangezien iedere belanghebbende (gewone „contractuele” beleggingsmaatschappijen of oprichters van een SICAV's) naast de algemene instrumenten gespecialiseerde instrumenten kan creëren en aldus aanspraak kan maken op het belastingvoordeel.